

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Διεξαγωγή Αποδείξεων](#) > Bulgaria

Διεξαγωγή αποδείξεων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Βουλγαρία

1 Βάρος της απόδειξης

1.1 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν το βάρος της απόδειξης;

Οι διάδικοι πρέπει να αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς που επικαλούνται, με οποιοδήποτε επιτρεπόμενο αποδεικτικό μέσο προβλέπει ο νόμος, προκειμένου αυτοί να γίνουν δεκτοί από το δικαστήριο. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν διάφορα είδη δικονομικών πράξεων, οι οποίες κατηγοριοποιούνται ανάλογα με το στάδιο της δίκης.

Το άρθρο 153 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (GPK) επιβάλλει την απόδειξη όλων των αμφισβητούμενων πραγματικών περιστατικών που είναι κρίσιμα για την εκδίκαση της διαφοράς και της μεταξύ τους αυταιτιώδους συνάφειας, και κατά το άρθρο 154 του GPK κάθε διάδικος οφείλει να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζει τις αξιώσεις και τις αντιρρήσεις του.

1.2 Υπάρχουν κανόνες που εξαιρούν ορισμένα πραγματικά περιστατικά από το βάρος της απόδειξης; Σε ποιες περιπτώσεις; Είναι δυνατό στις περιπτώσεις αυτές να προσκομισθούν αποδείξεις περί της μη ισχύος συγκεκριμένου νόμιμου τεκμηρίου;

Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία ο νόμος θεσπίζει νόμιμο τεκμήριο εξαιρούνται από το βάρος της απόδειξης. Σε κάθε περίπτωση, επιτρέπεται η προσκόμιση αποδείξεων για την απόδειξη της ακυρότητας ενός συγκεκριμένου νόμιμου τεκμηρίου, εκτός από τις περιπτώσεις που απαγορεύεται από τον νόμο (άρθρο 154 παράγραφος 2 του GPK).

Επιπλέον, η εξαίρεση από το βάρος της απόδειξης καταλαμβάνει τα πραγματικά περιστατικά που είναι προδήλως γνωστά στο κοινό και τα οποία λαμβάνει υπόψη το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο οφείλει να ενημερώσει τους διαδίκους ως προς αυτό (άρθρο 155 του GPK).

Σε συνάρτηση με τα παραπάνω, κατά την έναρξη της δίκης το δικαστήριο πρέπει να συντάξει έναν αναλυτικό κατάλογο με τα πραγματικά περιστατικά που πρέπει να αποδειχθούν, με υπόδειξη του διαδίκου που πρέπει να τα αποδείξει και του διαδίκου που φέρει το βάρος της απόδειξης. Το δικαστήριο αποφασίζει επίσης για τις αιτήσεις διεξαγωγής αποδείξεων που καταθέτουν οι διάδικοι και κάνει δεκτές τις αποδείξεις που συνιστούν κατάλληλη, αποδεκτή και αναγκαία απόδειξη (άρθρο 146 του GPK).

1.3 Σε ποιο βαθμό πρέπει το δικαστήριο να πεισθεί για ένα πραγματικό περιστατικό ώστε να βασίσει την απόφασή του στην ύπαρξη αυτού του πραγματικού περιστατικού;

Τα πραγματικά περιστατικά που επικαλούνται οι διάδικοι για να στηρίξουν τις αξιώσεις τους πρέπει να τεκμηριώνονται με τα οικεία αποδεικτικά μέσα που ορίζει ο νόμος. Το δικαστήριο πρέπει να εξετάσει κάθε αποδεικτικό στοιχείο για να καθορίσει τη βαρύτητά του στην υπόθεση (δηλαδή, τη διαφορά μεταξύ ενός δημόσιου και ενός ιδιωτικού εγγράφου).

2 Διεξαγωγή αποδείξεων

2.1 Απαιτείται πάντοτε αίτηση διαδίκου για τη διεξαγωγή των αποδείξεων ή μπορεί ο δικαστής σε ορισμένες περιπτώσεις να πραγματοποιήσει τη διεξαγωγή των αποδείξεων αυτεπαγγέλτως;

Οι αποδείξεις σε μια αγωγή διεξάγονται στη βάση μιας γραπτής αίτησης του οικείου διαδίκου ή ενός αιτήματος που υποβλήθηκε προφορικά σε συζήτηση, σύμφωνα με τους κανόνες για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης διάθεσης.

Ωστόσο, όταν το δικαστήριο κρίνει ότι ορισμένες αποδείξεις είναι συναφείς με μια διαφορά, μπορεί να διατάξει αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή των εν λόγω αποδείξεων.

Στην αίτηση για τη διεξαγωγή αποδείξεων, ο διάδικος παραθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που θα χρησιμοποιήσει για να τα τεκμηριώσει.

Στην αίτηση χορήγησης άδειας για την εξέταση μαρτύρων, ο διάδικος πρέπει να υποδείξει τις ερωτήσεις που θα τεθούν στον μάρτυρα, το πλήρες ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του μάρτυρα και την ημερομηνία που επιθυμεί να κλητευτεί ο μάρτυρας.

Η αίτηση υποβολής ερωτήσεων στον αντίδικο πρέπει να περιλαμβάνει τις ερωτήσεις που θα κληθεί να απαντήσει ο διάδικος.

Η αίτηση χορήγησης άδειας για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης πρέπει να υποδεικνύει τον τομέα ειδικεύσης του πραγματογνώμονα, το αντικείμενο της γνωμοδότησης και το καθήκον του πραγματογνώμονα.

2.2 Ποιες είναι οι ενέργειες μετά την έγκριση της αίτησης διαδίκου σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων;

Το δικαστήριο εγκρίνει την άδεια διεξαγωγής αποδείξεων και ορίζει προθεσμία για τη διεξαγωγή των αποδείξεων με απόφασή του. Η προθεσμία ξεκινά από την ημερομηνία της συζήτησης στο ακροατήριο, ακόμη και για τον διάδικο που δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο παρότι είχε κλητευτεί νομίμως.

Σύμφωνα με τα άρθρα 131 παράγραφος 1 και 127 παράγραφος 2 του GPK, οι διάδικοι οφείλουν να υποδείξουν τις αποδείξεις και τις συγκεκριμένες περιστάσεις που αυτές τεκμηριώνουν, και να προσκομίσουν όλες τις γραπτές αποδείξεις που διαθέτουν κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης και κατά τον χρόνο παραλαβής του υπομνήματος ανταπαντήσεως του εναγομένου.

Σύμφωνα με το άρθρο 158 του GPK, όταν είναι αμφίβολη ή ιδιαίτερα δυσχερής η συγκέντρωση συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει μια προθεσμία για τη συγκέντρωση των αποδείξεων και να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης χωρίς τις εν λόγω αποδείξεις, σε περίπτωση που δεν έχουν προσκομιστεί μέσα στην καθορισμένη προθεσμία. Οι αποδείξεις μπορούν να διενεργηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο της δίκης, εφόσον δεν καθυστερούν αναιτιολόγητα τη δίκη.

2.3 Σε ποιες περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει αίτηση διαδίκου για συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων;

Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει τις αιτήσεις διεξαγωγής αποδείξεων με ειδική απόφαση, εάν τα πραγματικά περιστατικά που προτίθεται να αποδείξει ο διάδικος δεν έχουν καμία συνάφεια με την υπόθεση και οι αιτήσεις διεξαγωγής αποδείξεων δεν είχαν υποβληθεί εγκαίρως. Όταν ένας διάδικος ζητά την εξέταση περισσότερων μαρτύρων για να αποδείξει ένα πραγματικό περιστατικό, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει την εξέταση ορισμένων μόνον από τους μάρτυρες που έχουν προταθεί. Εάν το επίδικο πραγματικό περιστατικό δεν αποδειχθεί, καλούνται και οι υπόλοιποι μάρτυρες (άρθρο 159 του GPK).

2.4 Ποια είναι τα διάφορα αποδεικτικά μέσα;

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει τα εξής αποδεικτικά μέσα:

- καταθέσεις μαρτύρων, που διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 163 έως 174
- εξηγήσεις των διαδίκων

- ομολογία συγκεκριμένου γεγονότος
- σε απάντηση συγκεκριμένων ερωτήσεων
- οι ισχυρισμοί των διαδίκων διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 175 ως 177 του GPK
- έγγραφη απόδειξη, που διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 178 ως 194 του GPK:
 - δημόσια έγγραφα
 - ιδιωτικά έγγραφα.

Έγγραφα αποδείξεις μπορούν να προσκομίσουν και οι δύο διάδικοι, αλλά μπορεί επίσης να τις ζητήσει το δικαστήριο. Οι γραπτές αποδείξεις μπορούν να προσκομίζονται σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή. Στην τελευταία περίπτωση, εκτός από το εκτύπωμα το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει να υποβληθεί το έγγραφο σε ηλεκτρονική μορφή. Εάν ο διάδικος προσκομίσει αντίγραφο ενός εγγράφου, μπορεί επίσης να κληθεί να προσκομίσει το πρωτότυπο έγγραφο (άρθρο 183 του GPK).

Τα έγγραφα κατά κανόνα υποβάλλονται στη βουλγαρική γλώσσα. Έγγραφα που υποβάλλονται σε ξένη γλώσσα πρέπει να συνοδεύονται από μια ακριβή μετάφραση στη βουλγαρική γλώσσα, πιστοποιημένη από τον διάδικο.

Σύμφωνα με το άρθρο 187 του GPK, εάν το δικαστήριο μπορεί να αποκτήσει ευχερώς εκτυπωμένο υλικό, αρκεί να του υποδειχθεί ο τόπος δημοσίευσης αυτού του υλικού.

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τους διαδίκους ή τρίτους που δεν μετέχουν στην υπόθεση να προσκομίσουν ορισμένες έγγραφες αποδείξεις. Σύμφωνα με τα άρθρα 190 και 192 του GPK, κάθε διάδικος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να το πράξει, και το δικαστήριο βασίζει την απόφασή του σε όλες τις αποδείξεις που έχει στη διάθεσή του. Για την απόκτηση εγγράφων αποδείξεων από πρόσωπο που δεν μετέχει στη δίκη, πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο μια ειδική γραπτή αίτηση. Αντίγραφο της αίτησης παρέχεται στον υπόψη τρίτο.

Παρότι οι διάδικοι έχουν νομική υποχρέωση να προσκομίσουν αποδείξεις, μπορούν να αρνηθούν να το πράξουν εάν ένα έγγραφο αφορά την προσωπική τους ζωή ή την προσωπική ζωή μέλους της οικογένειάς τους ή εάν η προσκόμιση των αποδείξεων θα τους εξέθετε σε κίνδυνο στιγματισμού ή ποινικής δίωξης. Σε αυτή την περίπτωση, εάν πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον διάδικο να προσκομίσει αποσπάσματα του εγγράφου.

Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ένας διάδικος μπορεί να προβάλει ένσταση γνησιότητας ενός εγγράφου που έχει κατατεθεί από τον αντίδικο, υποχρεωτικά όμως έως τον χρόνο υποβολής της αντίκρουσής του στον ισχυρισμό του αντιδίκου. Εάν το έγγραφο προσκομιστεί σε συζήτηση, πρέπει να προσβληθεί πριν από το τέλος της συζήτησης. Εάν ο αντίδικος προτίθεται να κάνει χρήση του προσβαλλόμενου εγγράφου, το δικαστήριο διατάσσει την έρευνα της γνησιότητάς του. Το βάρος της απόδειξης φέρει ο διάδικος που προβάλλει την ένσταση γνησιότητας του εγγράφου. Εάν το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν φέρει την υπογραφή του διαδίκου που προσβάλλει τη γνησιότητά του, το βάρος της απόδειξης φέρει ο διάδικος που προσκόμισε το έγγραφο. Μετά τη διεξαγωγή της έρευνας για την εξακρίβωση της γνησιότητας του προσβαλλόμενου εγγράφου, το δικαστήριο αποφασίζει αν είναι γνήσιο ή πλαστό. Το δικαστήριο μπορεί να εντάξει την εν λόγω κρίση του στην απόφαση που εκδίδει επί της υπόθεσης (άρθρα 193 και 194 του GPK).

- Οι κανόνες που διέπουν την πραγματογνωμοσύνη ορίζονται στα άρθρα 195 ως 203 του GPK.

Πραγματογνώμονες διορίζονται έπειτα από αίτημα των διαδίκων ή από το δικαστήριο ενεργώντας αυτεπαγγέλτως. Οι πραγματογνώμονες προσκομίζουν τις εκθέσεις τους τουλάχιστον μια εβδομάδα πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία της συζήτησης στην οποία πρέπει να εισαχθεί η έκθεση.

Εάν προσβληθεί το πόρισμα του πραγματογνώμονα, το δικαστήριο μπορεί να διορίσει έναν άλλον πραγματογνώμονα ή περισσότερους πραγματογνώμονες. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να ζητήσει από τον πραγματογνώμονα να αναθεωρήσει τη γνώμη του ή να παράσχει δεύτερη γνώμη επί του θέματος.

- Οι κανόνες που διέπουν την αυτοψία και την ταυτοποίηση ορίζονται στα άρθρα 204 ως 206 του GPK.

Το δικαστήριο, έπειτα από αίτημα διαδίκου ή κατά τη διακριτική του ευχέρεια, μπορεί να διατάξει τη διενέργεια αυτοψίας σε ακίνητη ή κινητή περιουσία και την ταυτοποίηση ενός προσώπου με ή χωρίς την συμμετοχή μαρτύρων και πραγματογνώμωνων διορισμένων από το δικαστήριο.

Η αυτοψία και η ταυτοποίηση είναι μέθοδοι συλλογής και επαλήθευσης αποδεικτικών στοιχείων. Εμπίπτουν στην αρμοδιότητα ολόκληρης της σύνθεσης και μπορούν να ανατεθούν σε μέλος του δικαστηρίου ή σε άλλο

δικαστήριο.

Το δικαστήριο ενημερώνει τους διαδίκους για τον ημερομηνία και τον τόπο της αυτοψίας. Συντάσσεται πρακτικό της αυτοψίας, στο οποίο ορίζονται αναλυτικά τα ευρήματα της αυτοψίας, οι εξηγήσεις του πραγματογνώμονα και οι καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν στον τόπο της αυτοψίας.

2.5 Ποιες είναι οι μέθοδοι συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από την κατάθεση μαρτύρων και σε τι διαφέρουν από τη συγκέντρωση αποδείξεων που προέρχονται από πραγματογνώμονα; Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την υποβολή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και εκθέσεων/γνωμοδοτήσεων πραγματογνώμωνων ;

Η απόδειξη με μάρτυρες διεξάγεται με την κατάθεση των μαρτύρων. Γραπτές καταθέσεις μαρτύρων δεν γίνονται δεκτές. Τα πορίσματα της πραγματογνωμοσύνης υποβάλλονται γραπτώς τουλάχιστον μια εβδομάδα πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία της συζήτησης και έπειτα εξετάζονται στο δικαστήριο και γίνονται δεκτά ως αποδείξεις. Το δικαστήριο και οι διάδικοι μπορούν να υποβάλουν ερωτήσεις στους πραγματογνώμονες.

2.6 Υπάρχουν αποδεικτικά μέσα με μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από τα άλλα;

Το εθνικό δικονομικό δίκαιο δεν αποδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα σε ορισμένα είδη απόδειξης έναντι άλλων. Οι αποδείξεις εξετάζονται αυτοτελώς και συνολικά κατά την ημερομηνία εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών που έχουν αποδειχθεί και καθορίζουν το βάσιμο της αγωγής.

2.7 Είναι υποχρεωτική η χρήση συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών;

Σε ορισμένες περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον νόμο, για παράδειγμα για την επικύρωση νόμιμων συναλλαγών για τις οποίες απαιτείται γραπτή πράξη, επιτρέπεται μόνον η έγγραφη απόδειξη. Η μαρτυρία δεν επιτρέπεται στις παρακάτω περιπτώσεις: άρνηση του περιεχομένου ενός δημόσιου εγγράφου ομολογία περιστάσεων για την απόδειξη των οποίων απαιτείται η προσκόμιση γραπτών πράξεων επικύρωση συμβάσεων αξίας που υπερβαίνει το ποσό των 5000 BGN (βουλγαρικών λεβ), εκτός αν η σύμβαση είχε συναφθεί μεταξύ συζύγων, ανιόντων ή κατιόντων σε ευθεία γραμμή, συγγενών εξ αίματος έως τον τέταρτο βαθμό ή συγγενών εξ αγχιστείας έως και τον δεύτερο βαθμό συγγένειας διευθέτηση χρηματικών υποχρεώσεων που έχουν δημιουργηθεί με γραπτή απόφαση επικύρωση γραπτών συμφωνητικών στα οποία συμβάλλεται ο διάδικος που ζητά την άδεια εξέτασης μαρτύρων ή για την τροποποίηση ή ακύρωση των εν λόγω συμφωνητικών άρνηση του περιεχομένου ενός ιδιωτικού εγγράφου που έχει συνταχθεί από τον διάδικο.

2.8 Οι μάρτυρες υποχρεούνται από το νόμο να καταθέσουν;

Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί να καταθέσει, εκτός αν ρητά εξαιρείται από την υποχρέωση μαρτυρίας κατά τον νόμο.

2.9 Σε ποιες περιπτώσεις οι μάρτυρες μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν;

Εκτός από τους συνηγόρους των διαδίκων ή τους διαμεσολαβητές στη διαφορά, μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν τα εξής πρόσωπα: οι ανιόντες ή οι κατιόντες των διαδίκων σε ευθεία γραμμή, τα αδέρφια τους, οι συγγενείς εξ αγχιστείας πρώτου βαθμού, οι σύζυγοι, οι πρώην σύζυγοι ή οι αναγνωρισμένοι σύντροφοι κατά το κοινό δίκαιο (άρθρο 166 του GPK). Το δικαστήριο αξιολογεί τη μαρτυρία εν όψει όλων των υπόλοιπων διαθέσιμων πληροφοριών που έχει για την υπόθεση και λαμβάνει υπόψη οποιοδήποτε συμφέρον μπορεί να έχει ο μάρτυρας στην υπόθεση.

2.10 Μπορεί ένα πρόσωπο που αρνείται τη μαρτυρία να υποστεί κυρώσεις ή να εξαναγκασθεί να καταθέσει;

Σύμφωνα με το άρθρο 163 του GPK, οι μάρτυρες πρέπει να προσέλθουν στο δικαστήριο και να καταθέσουν. Ο μάρτυρας που έχει νόμιμους λόγους να μην καταθέσει ή να μην απαντήσει σε συγκεκριμένες ερωτήσεις, πρέπει να δηλώσει γραπτώς τους λόγους στο δικαστήριο πριν από τη συζήτηση στην οποία πρόκειται να καταθέσει, προσκομίζοντας τα αναγκαία δικαιολογητικά. (άρθρο 167 του GPK). Η μη συμμόρφωση με την κλήτευση και η

μη προσέλευση στο δικαστήριο επισείει πρόστιμο και το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του μάρτυρα στο δικαστήριο από τη δικαστική αστυνομία.

2.11 Υπάρχουν πρόσωπα τα οποία δεν επιτρέπεται να εξετάζονται ως μάρτυρες;

Αποδείξεις μπορούν να συγκεντρωθούν από όλους τους μετέχοντες στη δίκη, εκτός από όσους παρατίθενται στο εδάφιο 6B, ακόμη και αν στερούνται τη νομική ικανότητα ή δεν έχουν συμφέρον στην έκβαση της διαφοράς. Το δικαστήριο αξιολογεί τις καταθέσεις των μαρτύρων λαμβάνοντας υπόψη τη νομική ανικανότητα ή το συμφέρον του μάρτυρα στην υπόθεση.

2.12 Ποιος είναι ο ρόλος του δικαστή και των διαδίκων κατά την εξέταση μάρτυρα; Υπό ποιους όρους μπορεί ένας μάρτυρας να εξεταστεί με τηλεδιάσκεψη ή άλλα τεχνικά μέσα;

Η απόδειξη με μάρτυρες διεξάγεται έπειτα από αίτημα των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Η κλήση του μάρτυρα επιδίδεται στη διεύθυνση που υποδεικνύει ο διάδικος ο οποίος καλεί τον μάρτυρα. Εάν η διεύθυνση είναι εσφαλμένη, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία για να υποδείξει ο διάδικος μια νέα διεύθυνση.

Κάθε μάρτυρας που έχει κλητευτεί νομίμως και προσέρχεται στο δικαστήριο εξετάζεται ξεχωριστά, με παρουσία των διαδίκων. Οι μάρτυρες μπορούν να εξεταστούν περισσότερες από μια φορές. Το δικαστήριο αξιολογεί την κατάθεση του μάρτυρα εν όψει όλων των άλλων αποδείξεων που έχουν συγκεντρωθεί για την υπόθεση. Σύμφωνα με το άρθρο 170 του GPK, πριν από την εξέταση, το δικαστήριο ενημερώνει τους μάρτυρες για τις συνέπειες της ψευδορκίας και καταγράφει τα προσωπικά στοιχεία τους. Όταν το δικαστήριο έχει επιτακτικό λόγο προς τούτο, μπορεί να εξετάσει τον μάρτυρα πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία της συζήτησης ή εξωδικαστικά. Οι διάδικοι κλητεύονται να παραστούν στην εξέταση. Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας δεν προβλέπει την εξέταση μαρτύρων με τηλεδιάσκεψη ή άλλα τεχνικά μέσα. Όταν πρέπει να συγκεντρωθούν αποδείξεις σε άλλη δικαστική περιφέρεια, το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει το εν λόγω καθήκον στο κατά τόπον αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο (*rayonen sad*) (άρθρο 25 του GPK).

3 Αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων

3.1 Στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά στοιχεία δεν έχουν συγκεντρωθεί με νόμιμο τρόπο από διάδικο, μπορεί να τα χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για την έκδοση της απόφασής του;

Οι αποδείξεις που έχουν αποκτηθεί παράνομα ή αποδεικνύονται πλαστές κατόπιν ένστασης γνησιότητας σύμφωνα με τη διαδικασία της προσβολής εγγράφων, δεν λαμβάνονται υπόψη για την έκδοση της απόφασης. Οι εν λόγω αποδείξεις μπορεί να αποκλειστούν από την υπόθεση. Η ίδια διαδικασία ισχύει για τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν και διαπιστώθηκε ότι δεν είναι συναφείς με τη διαφορά.

3.2 Γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία οι μαρτυρίες των διαδίκων;

Η κατάθεση ενός διαδίκου μπορεί να γίνει δεκτή ως απόδειξη εάν έχει ληφθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 176 του GPK, δηλαδή, σε περίπτωση που το δικαστήριο έχει διατάξει τον διάδικο να εμφανιστεί αυτοπροσώπως και να παράσχει εξηγήσεις που είναι συναφείς με τις περιστάσεις της υπόθεσης.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 11/02/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα